

Werk

Label: Table of literature references

Jahr: 1958

PURL: https://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?31311157X_0083|log55

Kontakt/Contact

[Digizeitschriften e.V.](#)
SUB Göttingen
Platz der Göttinger Sieben 1
37073 Göttingen

✉ info@digizeitschriften.de

Věta. Buď $W_f(P)$ Perronovo zobecněné řešení Dirichletovy úlohy. Buď A_f operátor, který splňuje podmínky 1 a 2 a pro nějž platí:

4'. Je-li K konstanta a $f_1 \leq f_2 + K$ na hranici oblasti G , potom $A_{f_1}(P) \leq A_{f_2}(P) + K$ v G .

Potom $W_f(P) = A_f(P)$ v G .

Poznámka. Splňuje-li operátor A_f podmínky 1–4, splňuje i 4'. Není však ihned patrné (plyne teprve z dokazované věty), že operátor splňující požadavky 1, 2 a 4' splňuje i podmínky 1–4.

Důkaz věty. Stačí dokázat, že $W_f(P) = A_f(P)$ ve všech regulárních bodech hranice, neboť dvě omezené harmonické funkce splývají v G , jestliže mají ve všech regulárních bodech hranice oblasti stejné limitní hodnoty, jak dokázali EVANS a KELLOG. Buď Q regulární bod, potom existuje funkce V_Q harmonická v G , spojitá v \bar{G} a taková, že $V_Q(Q) = 0$, $V_Q(P) > 0$ pro $P \neq Q$. Hraniční hodnoty funkce V_Q v bodě P označme $\varphi(P)$. Buď ε libovolné kladné číslo. K němu existuje okolí U bodu Q tak, že pro body $P \in U$ platí $f(P) < f(Q) + \varepsilon$. Protože funkce V_Q má vně U kladné infimum, a protože funkce f je omezená, lze zvolit konstantu C tak, že vně U platí $f(P) < C\varphi(P) + f(Q) + \varepsilon$. Tedy všude na hranici oblasti G platí $f(P) < C\varphi(P) + f(Q) + \varepsilon$. Podle 4' je $A_f(P) \leq A_{C\varphi}(P) + f(Q) + \varepsilon$, avšak dle 2 je $A_{C\varphi} = CV_Q$ a tedy $A_f(P) \leq C.V_Q(P) + f(Q) + \varepsilon$; uvědomíme-li si, že $\lim_{P \rightarrow Q} V_Q(P) = 0$, dostaneme $\overline{\lim}_{P \rightarrow Q} A_f(P) \leq f(Q) + \varepsilon$. Analogicky se dokáže $\underline{\lim}_{P \rightarrow Q} A_f(P) \geq f(Q) - \varepsilon$ a tedy a tedy $A_f(Q) = f(Q) = W_f(Q)$ c. b. d.

LITERATURA

- [1] O. Perron; Eine neue Behandlung der ersten Randwertaufgabe für $\Delta u = 0$. Math. Zeitschrift 18 (1923), 42–54.
- [2] N. Wiener; Certain Notions in Potential Theory. Journal of Mathematics and Physics 3 (1924), 24–51.
- [3] М. В. Келдыш; О разрешимости и устойчивости задачи Дирихле. Успехи мат. наук 8 (1941), 171–231.
- [4] A. F. Monna; Het Problem van Dirichlet. Nieuw Archief voor Wiskunde 19 (1938), 249–256.
- [5] М. В. Келдыш; О задаче Дирихле. ДАН СССР, 32 (1941), 308.